

===== Gezi Parkı Direnişİ =====

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Author: Emin Reşah .. :Date: <>

Pazartesi günü başlayan Gezi Parkı'ndaki yapılaşmaya karşı gösteriler, cuma sabahı 5'te herhalde *kimin patron olduğunu gösterme* hevesiyle sert bir şekilde dağıtılmaya çalışıldı. Sertlik gösterileri alevlendirdi. Bunu Cumartesi akşamı yazıyorum ve muhtemelen pazartesine kadar durulmayacak.

Böyle hareketli zamanlarda fikir oluşturmak zor. Polisin Taksim'den çekildiğine dair haberler var mesela ama yarım saat sonra dönmeyeceklerine dair bir emare yok. Bu işlerde zaferle hezimet arasında beş dakika mesafe bulunduğundan, erken söylenen sözler genelde yanlışır.

Herkes kendi meşrebince okuyor bu gösterileri, ben de öyle yapayım. AK Parti'ye (veya diğer bir partiye) oy vermedim, Erdoğan'ın bugünkü bugünkü siyaset ikliminde gayet başarılı olduğunu ve diğer parti başkanlarına nisbetle *bir gömlek* daha ilerde olduğunu düşünüyorum. Bununla beraber yüzünün ve sözünün bariz biçimde eskimeye başladığını ve uygun bir muhalefetin olmayışının onu da pusulasız bıraktığını ekleyebilirim. 2005'te üslubu ufak nüanslarla değişirken, onun da yeni bir Demirel vak'ası olabileceğini düşünmüştüm. [1]_ O zamandan beri bu kuşkumu dağıtacak şeyler oldu, risk almayı sevdiğini PKK sürecini yönetmesinden anlıyoruz. Bununla beraber bildiği bilmediği her konuda ahkam kesmeyi sevdiğini ve ortak kanaat oluşturmak yerine, kendi kanaatini empoze etmeyi sevdiğini de öğrendik. Şahsen Abdullah Gül'ün Erdoğan'dan çok daha *İslamcı* olduğunu düşündüğüm halde, Cumhurbaşkanı bu işlerin *göstere göstere* olmayacağını farkında ve zıtlasmaktan uzak duruyor. Bu gösterilerdeki sertliğin bu kadar çap kazanmasının bir sebebi de herhalde Gül'ün yurtdışında olmasıydı.

Erdoğan'ın üslubunun giderek otoriterleşmeye başladığını ve etrafındakilerin *evet efendimci* hale geldiğini görüyoruz. Yalnızlaştığını, yanlış yaptığında kendisini uyaracak insanlardan uzaklaştığını ve duymak istediklerini söyleyecek, mesela gösterilerin halkla ilgisiz *marjinal gruplar* tarafından çıkarıldığını aktaracak kişilerin etrafını sardığını sanıyoruz. Belki *olayları abartmamak* bahanesiyle dün bu ülkenin televizyonları gösterileri yayınlamadı ve bunun sözlükteki tanımı sansürdür.

Gösteriler neden çıktı? Bu memleket her türden adam kışkırtmanın, Cumhuriyet mitinglerinin, Özel Kuvvet ve sosyal mühendislik operasyonlarının mebzul bulunduğu bir ülke. 28 Şubat gibi dünya darbe tarihine geçebilecek bir operasyonun gerçekleştiği, Susurluk kazasıyla ilgili başlayan *1 dakika karanlık* eylemini, seçilmiş hükümete muhalefete çeviren sosyal mühendislik dahilerinin mevcut olduğu bir ülke. Onun için iktidarın bunun gibi her eylemi, benzer reflekslerle değerlendirmeye çalışması anlaşılabilir ancak *yanlış*.

AKP iktidara geldiğinden beri bayındırlık işlerine önem verdi. Bunların

bazısı elzem, bazısı gerekli, bazısı ekonominin hayrına olduğundan yapıldı. Bölünmüş yollar veya hızlı tren gibi gayet iyi olanlar *normal* sayıldı, ancak Osman Gazi türbesine her gittiğimde moralimi bozan TOKİ evleri <<http://www.dunyabulteni.net/?aType=haber&ArticleID=185012>>, **Ankara'nın kitsch parkları** <<http://www.ankara.bel.tr/galeriler/parklar/harikalar-diyari#.Ua>> veya Karadeniz otoyolunun kıyı tarafındaki bir örnek iskeleleri gibiler göze daha çok battı. Bir yandan da mimarının *Çamlıca'ya cami yapacağız, minareleri Mescid-i Haram'ınkilerden daha yüksek olacak* gibi sözleri veya İstanbul'un **silüetini bozan adamla konuşmuyorum** <<http://www.aktuel.com.tr/Gundem/2013/04/18/erdogan-dert>> gibi ergence ifadeler, hükümetin aleyhine yazıldı.

Kıscası ben, şahsım adına, gezi parkı kaldırılrsa adı AVM veya Topçu Kışlası veyahut başka bir şey olan binanın, ondan daha iyi, daha güzel olacağına inanmıyorum. Pazartesi günü o parka gidip, sakince eylemleri yapanların da böyle bir saikle hareket ettiklerini düşünüyorum. Bunun üzerine Erdoğan'ın *karar verdik, ne yaparsanız yapın vazgeçmeyeceğiz* demesinin de meseleyi alevlendirdiğini, Kadir Topbaş'ınki gibi bir üslubun çok daha sakinleştirici olabileceğini düşünüyorum. Eylemin bir provokatörü varsa, en başta Erdoğan'dır.

Sonrası tabii daha ilginç. *Devletin gücünü gösterelim* derken, aslında o kadar da güçlü olmadığını görmek. Neticede oradaki polislerin de bu işi severek, isteyerek yaptığını düşünmüyorum. Yakın temastan kaçınıp, biber gazına yoğunlaşınca, göstericiler de bir yandan twit yazıp, bir yandan daha bir aşkla *devrim* yapmaya karar vermiş olabilir. Aralarında arkadaşlarım olsa ve biber gazı denen zıkkımın tadını bilsem de, konunun jop yemek, gözaltına alınıp günlerce sürünmek, silah veya dipçik hedefi olmak kadar abartılacak bir durum olmadığını da farkındayım. Zamanında devrim yapmayı gerçekten istemiş biri olarak, biber gazının hayli *ikramlık* kaldığını düşünüyorum. Sağlığın, elin, kolun twit yazacak kadar iyiye, durum o kadar da kötü değildir.

Velakin **romantik valinin** <<https://twitter.com/Valimutlu>>___ yönetim beceriksizliği epik biçimde ifşa oldu. Güç gösterisi yapacağım derken halkın zıvanadan çıkabileceğine, sertliğin sertlik doğurduğuna bir kere daha şahit olduk. Hükümet algıyı yönetmeyi başaramadı. Bunda muhalefeti *hükümetin ak dediğine kara demek sanan* ve on senedir aynı lafları sıralayan Kemalist muhalefetin konuya geç dahil olmasının da önemli bir katkısı oldu. Sağolsunlar, ortalığı geç bulandırdıklarından bu ülkede düzgün bir muhalefetin mümkün olduğunu gördük.

Bu memleket on sene önceki Türkiye değil. Şimdiye kadar çoktan çözülmüş olması gereken başörtüsü edebiyatı, 28 Şubat, *şiiir okudum da hapis yattım* muhabbeti, bayındırlık yoluyla *kalkınma* bu memleketin insanları ve bilhassa on sene önce 10 yaşında olup, şimdi 20 yaşında olanlar için artık yetmiyor. Nasıl ki Erdoğan, Kemal Atatürk'ün (veya Kenan Evren'in) yaptığı düzenlemeleri hayatında *veri* olarak bulmuş ve muhalifiğini onların üzerine inşa etmişse, şimdiki gençler de Bülent Ecevit'i değil, Tayyip Erdoğan'ı *veri* olarak bulup, neyi istemediklerine bu şekilde karar veriyorlar. Erdoğan önemli işler yaptı, mamafih

her başarı kendi başarısızlık tohumlarını da içinde taşır ve Erdoğan *ben her konuyu en iyi bilirim* anlayışından vazgeçmezse, akıbetini de kendi hazırlayacak.

Türkiye’de muhalefet hala çok tuhaf. Hala bu ülkenin insanları yalan söyleyerek, Erdoğan’a (veya başkasına) oy verenleri makarna/kömür laflarıyla tahkir ederek, miadı çoktan dolmuş ulu önderimiz Atatürk’ün resmini paylaşarak, *ben 48 saat bağırınca hükümet düşsün* anlayışıyla, kötü polis, cici asker edebiyatıyla, karnımızın çoktan doyduğu diğer bütün saçmalıklarla *muhalefet* yaptığını sanıyor. Dün gece bu gösteriler vesilesiyle muhalefetimize bakıp, *Tayyip yine iyi* noktasına gelen çok kişi olmuştur eminim.

İnsanları sevmiyorsanız, onları anlamıyorsanız, onlara tepeden bakıyorsanız, bunu ilanihaye gizlemek mümkün değildir; bir yerde dışa vurursunuz. *Müte vazıymış gibi yapayım* ile siyaset olmaz. 10 sene önce Erdoğan’a başarı kazandıran, ona tepeden bakan birileri olmasıydı, o *bizden* biriydi, bizden biri olduğu için ona tepeden bakıyorlardı. 10 senedir muhalefet hala ona ve seçmenine tepeden bakmamayı öğrenemedi. Gösteriler bize Erdoğan halka tepeden bakarsa, nihayetinde alaşağı olacağını gösterdi ancak onu oradan indirecek kimsenin iki lafın biri halka hakaret edenlerden olacağını hiç sanmıyorum.

Bir de *Erdoğan başkanlık hayallerini Ermeni mezarlığına gömdü* diyebiliriz. Erdoğan iyi niyetle hareket ediyor olabilir, ancak kendi başına bırakıldığında pek tekin bir yönetici olmadığını ve etrafında Cumhurbaşkanı namında, onu sigaya çekebilecek birinin olması gerektiğini gördük. Başkanlık sistemi getiren bir Anayasa değişikliğine niyetlenirse, hayatımda ilk defa oy kullanıp *hayır* derim, bunu da buraya yazmış olayım.

Footnotes

.. [1] Demirel bir zamanlar mitinglere *Nurlu Süleyman geliyoor* diye çağrılıp, Türkiye’nin *Dar’ül-Harb* olduğunu iddia edermiş, siyaset insanı ne hale getiriyor.